

Odluka:

**PŽ 2577/2025-4**

#### Zbirni podatci

**Broj odluke:** PŽ 2577/2025-4

**Datum odluke:** 17.11.2025

**Vrsta odluke:** Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

#### Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2577/2025-4

REPUBLIKA HRVATSKA

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Željko Šimić, u pravnoj stvari tužitelja I. I. R. d.o.o., OIB: B1, A4, zastupan po punomoćniku M. V., odvjetniku u A1, protiv tuženika D. G. d.o.o., A2, OIB: B2, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-470/2025 od 8. svibnja 2025., 17. studenoga 2025.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-470/2025 od 8. svibnja 2025. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj Povrv-470/2025 od 8. svibnja 2025. odbacio tužbu te je utvrdio da je tužitelj odustao od prava na vođenje parnice.

2. U obrazloženju rješenja sud je u bitnome naveo da je tužitelj podneskom od 27. prosinca 2023. obavijestio sud da je nad tuženikom zaključen predstečajni postupak rješenjem od 20. prosinca 2023. Budući da je predmetna tražbina osporena u predstečajnom postupku, tužitelj je predložio nastavak postupka. Pravomoćnim rješenjem poslovni broj Povrv-62/2023 od 12. studenoga 2024. postupak je nastavljen. Sud je utvrdio da je u predstečajnom postupku plan restrukturiranja potvrđen rješenjem poslovni broj St-1329/2022 od 16. lipnja 2023. Rješenje je postalo pravomoćno donošenjem drugostupanjskog rješenja poslovni broj PŽ-2555/2023-2 od 19. rujna 2023. koje je objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova 26. listopada 2023. pa se smatra da je rješenje dostavljeno sudionicima u postupku 3. studenoga 2023. Odredbom članka 68. stavka 1. Stečajnoga zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; u nastavku: SZ) propisano je da se parnični postupci, u vezi s tražbinama na koje predstečajni postupak utječe, mogu nastaviti ili pokrenuti nakon potvrđenog plana restrukturiranja u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u predstečajnom postupku osporene te nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka. U tim postupcima primjenjuju se pravila iz odredbe članka 50. stavaka 2. do 7. SZ-a, a odredbom članka 48. stavka 6. SZ-a propisano je da se postupak radi utvrđivanja osporenih tražbina u predstečajnom postupku provodi odgovarajućom primjenom pravila o postupku radi utvrđivanja osporenih tražbina u stečajnom postupku. Primjenom odredbe članka 269. stavka 2. SZ-a vjerovnik osporene tražbine dužan je predložiti nastavak parnice u roku od osam dana nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Budući da je tužitelj podnio prijedlog za nastavak postupka nakon proteka navedenog roka, sud je donio pobijano rješenje primjenom odredbe članka 269. stavka 3. SZ-a.

3. Protiv rješenja žalbu je pravovremeno podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome je priznao činjenice koje se odnose na predstečajni postupak (osporavanje tražbine, potvrda plana restrukturiranja i pravomoćnost rješenja o potvrdi plana restrukturiranja). Žalitelj je priznao i da je prijedlog za nastavak postupka podnio nakon proteka roka, ali smatra da nije bilo osnove za utvrđenje da je tužitelj odustao od prava na vođenje parnice i odbačaj tužbe primjenom odredbe članka 269. stavka 3. SZ-a. Predmet ove parnice nije kondemnatorni zahtjev na utvrđenje već zahtjev za isplatu dugovanog iznosa. Odredba članka 269. stavka 3. SZ-a ne odnosi se na utvrđenje osporenih tražbina, na koje se odnosi odredba članka 48. stavka 6. SZ-a. Pogrešnu primjenu materijalnog prava žalitelj pronalazi u različitim ciljevima predstečajnoga i stečajnoga postupka. U predstečajnom postupku osnovni cilj je održanje dužnikove poslovne djelatnosti, a u stečajnom postupku cilj je namirenje stečajnih vjerovnika unovčenjem dužnikove imovine. Različiti ciljevi dovode i do različite pozicije vjerovnika osporenih tražbina u tim postupcima, pa ne postoji razlog da se vjerovnici u predstečajnom postupku ograničavaju u pravu na ostvarivanje svojih tražbina. Žalitelj se pozvao na presudu Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) od 11. veljače 2025. u predmetu Merčep protiv Hrvatske (zahtjev br. 47880/20) u kojemu je ESLJP utvrdio da vjerovnik uopće nije prijavio svoju tražbinu u postupku predstečajne nagodbe, pa je njegova tužba odbačena. Prema ocjeni ESLJP riječ je o pretjeranom formalizmu što je dovelo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u nastavku: Konvencija). Odbacivanjem tužbe zbog

nepravodobne prijave tražbine u postupku predstečajne nagodbe narušilo je bit prava tužitelja na pristup sudu. ESLJP, zaključio je da takvo postupanje predstavlja pretjerani formalizam, a osobito što je svrha predstečajnoga postupka namirenje sporazumnih i drugih nespornih dugovanja, a ne svih postojećih i budućih dugovanja dužnika prema njegovim vjerovnicima. Za razliku od tog spora, u konkretnom sporu, tužitelj je pravovremeno prijavio tražbinu u predstečajnom postupku koja je osporena i on upućen u parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine. Ako bi se prihvatilo shvaćanje iz pobijanog rješenja, tužitelj bi trpio štetne posljedice presumiranog povlačenja tužbe, koje ne bi trpio u slučaju da nije uopće prijavio tražbinu. U smislu navedene presude ESLJP žalitelj smatra da odbacivanje tužbe zbog nepravovremenog traženja nastavka parničnog postupka također predstavlja pretjerani formalizam. Tužitelju je u predstečajnom postupku osporena tražbina i time mu je onemogućeno u sudjelovanju i odlučivanju u tom postupku, pa bi rok od osam dana za nastavak parničnog postupka bio još restriktivniji od primjera iz odluke ESLJP. Zbog svega navedenog žalitelj smatra da je povrijeđeno njegovo pravo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 6. stavka 1. Konvencije.

4. Tuženik je podnio odgovor na žalbu u kojemu je u bitnome naveo da je žalba neosnovana jer ne postoje žalbeni razlozi koje je naveo tužitelj. Tužitelj je rješenjem poslovni broj St-1329/2022 od 23. studenoga 2022. upućen kao vjerovnik osporene tražbine da u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnoga sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka pokrene parnicu protiv predstečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 1.861.559,92 kn / 247.071,46 EUR, odnosno da nastavi parnicu ako je parnica već pokrenuta jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine (list 102. rješenja poslovni broj St-1329/2022 od 23. studenoga 2022.). Tužitelja je u parničnom postupku zastupao odvjetnik pa tužitelj ne može biti neuka stranka koja nije bila upoznata s obvezama i rokovima podnošenja prijedloga za nastavak parničnog postupka.

5. Tužiteljeva žalba je osnovana.

6. Pobijano rješenje drugostupanjski sud ispitao je na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 114/22 i 155/23; u nastavku: ZPP) u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, te je utvrdio da pobijano rješenje nije zakonito i pravilno.

7. Iz podataka u spisu može se utvrditi da je tužitelj podnio prijedlog za ovrhu 8. ožujka 2022. radi naplate novčane tražbine. Javna bilježnica M. B. iz A3 donijela je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj UPP/OS-Ovrv-273/22 od 4. travnja 2022. Tuženik je podnio prigovor 19. travnja 2022. pa je Općinski sud u Novom Zagrebu ukinuo rješenje o ovrsi i proglasio se stvarno nenadležnim za suđenje te predmet ustupio Trgovačkom sudu u Zagrebu rješenjem poslovni broj Povrv-340/2022. od 17. studenoga 2022.

8. Nad tuženikom je otvoren predstečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj

St-1329/2022 od 27. travnja 2022. pa je sud prekinuo parnični postupak rješenjem poslovni broj Povrv-62/2023 od 19. rujna 2023.

9. U predstečajnom postupku nad tuženikom tužitelj je prijavio tražbinu u iznosu od 1.861.559,92 kn / 247.071,46 EUR. Tražbinu je osporio dužnik pa je rješenjem poslovni broj St-1329/22 od 23. studenoga 2022. utvrđeno da je tužiteljeva tražbina osporena u cijelosti (točka III.200. izreke rješenja). Tužitelj je upućen da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja ili obustave postupka pokrene parnicu protiv dužnika radi utvrđenja osporene tražbine ili da parnicu nastavi ako je parnica već bila pokrenuta jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđenja osporene tražbine (točka IV.31. izreke rješenja poslovni broj St-1329/22 od 23. studenoga 2022.).

10. Sud je potvrdio plan restrukturiranja rješenjem poslovni broj St-1329/22 od 16. lipnja 2023. Rješenje je postalo pravomoćno donošenjem drugostupanjskog rješenja poslovni broj Pž-2555/2023-2 od 19. rujna 2023. koje je objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova 26. listopada 2023. pa se smatra da je rješenje dostavljeno sudionicima u postupku 4. studenoga 2023. (članak 12. stavci 1. i 3. SZ-a).

11. Tužitelj je u skladu s uputom suda iz rješenja o utvrđenim odnosno osporenim tražbinama u predstečajnom postupku trebao nastaviti parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj Povrv-62/2023 u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, odnosno do 11. prosinca 2023.

12. Nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja sud je rješenjem poslovni broj St-1329/22 od 20. prosinca 2023. zaključio predstečajni postupak.

13. Tužitelj je prijedlog za nastavak parničnog postupka podnio 27. prosinca 2023.

14. Sud je nastavio parnični postupak rješenjem poslovni broj Povrv-62/2023 od 12. studenoga 2024. te je predmet dobio novi broj Povrv-470/2025.

15. Pobijanim rješenjem od 9. svibnja 2025. sud je odbacio tužbu.

16. Dosadašnja sudska praksa bila je jedinstvena i jasna po pitanju vjerovnika u predstečajnom postupku u pogledu prijavljivanja tražbina na koju predstečajni postupak utječe, kao i o pravima i obvezama pokretanja odnosno nastavka parnice radi utvrđivanja osporene tražbine. Vjerovnici koji nisu prijavili svoju tražbinu u predstečajnom postupku na koju predstečajni postupak utječe nisu mogli ostvarivati svoje tražbine izvan predstečajnoga postupka. Neovisno o činjenici jesu li vjerovnici prijavili tražbinu ili nisu, vjerovnici tražbine na koje predstečajni postupak utječe ne mogu pokrenuti parnicu radi ostvarivanja tražbine kao ni prijedlog za ovrhu za vrijeme trajanja predstečajnoga postupka (odredba članka 68. stavka 1. SZ-a). Pokrenuti parnični i arbitražni postupci protiv dužnika u vezi tražbina na koje predstečajni postupak utječe prekidaju se. U skladu s navedenom odredbom i sud je u konkretnom predmetu utvrdio prekid parničnog postupka rješenjem od 19. rujna 2023.

17. Od dana primitka rješenja o otvaranju predstečajnoga postupka Financijska agencija prestaje izvršavati sve osnove za plaćanje evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na teret dužnika, osim određenih tražbina radnika na koje predstečajni postupak ne utječe (odredba članka 69. stavka 1. SZ-a).

18. Nakon potvrde plana restrukturiranja vjerovnici osporenih tražbina mogu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja pokrenuti ili nastaviti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Ako vjerovnici ne bi pokrenuli ili nastavili parnicu ili to ne bi učinili u roku od osam dana, sudovi su smatrali da je vjerovnik odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u skladu s odredbom članka 269. stavak 3. u vezi s odredbom članka 48. stavka 6. SZ-a. Donesene su brojne odluke u kojima je potvrđeno shvaćanje da se parnica mora pokrenuti ili nastaviti u navedenom roku (vidi odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-5582/20 od 27. siječnja 2021.; Pž-4936/20 od 3. prosinca 2020.; Pž-3883/18 od 22. siječnja 2019. i Pž-7276/19 od 17. veljače 2020.; P-3723/22 od 15. rujna 2022., Pž-3724/22 od 15. rujna 2022.)

19. Odredbom članka 34. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22; u nastavku: ZIDSZ/22) izmijenjen je stavak 1. članka 62. SZ-a, koji sada glasi:

„Potvrđeni plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima. Tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.“

20. Druga rečenica stavka 1. članka 34. ZIDSZ/22 unijela je veliku nejasnoću u vezi tražbina vjerovnika koje su nastale prije otvaranja predstečajnoga postupka na koje predstečajni postupak utječe, a koje vjerovnici nisu prijavili u predstečajnom postupku. Ako vjerovnik neprijavljenu tražbinu može namiriti iako nije prijavio tražbinu u predstečajnom postupku u skladu s potvrđenim planom restrukturiranja, proizlazi da prijava tražbine nije uvjet za ostvarivanje tražbine u skladu s planom restrukturiranja nakon zaključenja predstečajnoga postupka. Vjerovnik koji nije prijavio tražbinu neće moći sudjelovati u predstečajnom postupku, a osobito u odlučivanju o planu restrukturiranja. Međutim, to ne znači da nakon zaključenja predstečajnoga postupka taj vjerovnik svoju tražbinu neće moći nikako namiriti. I vjerovnici koji tražbine nisu prijavili u predstečajnom postupku moći će nakon zaključenja predstečajnoga postupka namiriti svoju tražbinu u skladu s planom restrukturiranja. Ovakvo shvaćanje izloženo je i u presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Merčep protiv Hrvatske* (broj zahtjeva Z-47880/20) u kojoj je navedeno da neprijavlivanje tražbine u predstečajnom postupku i odbacivanje tužbe zbog neprijavlivanja tražbine predstavlja pretjerani formalizam koji narušava samu bit prava na pristup sudu i povredu članka 6. Konvencije.

21. U konkretnom slučaju vjerovnik I. I. R. d.o.o. prijavio je tražbinu u predstečajnom postupku na koju predstečajni postupak utječe. Tražbina je osporena. Nakon što je vjerovnik predložio nastavak parničnog postupka, ali nakon proteka roka od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, sud je odbacio tužbu. Izloženim pravnim shvaćanjem u pobijanoj odluci i cjelovitim tumačenjem odredbi koje se odnose na predstečajni postupak, sud je vjerovnika koji je prijavio tražbinu, ali nije pravovremeno podnio prijedlog za nastavak parnice doveo u znatno teži pravni položaj od položaja vjerovnika koji tražbinu uopće nije prijavio. U vezi s navedenim, a imajući u vidu odredbu članka 62. stavka 1. druga rečenica SZ-a, te presudu ESLJP u predmetu *Merčep protiv Hrvatske*, ovaj sud smatra da je donošenjem pobijanog rješenja sud narušio samu bit prava na pristup sudu vjerovniku koji je pokrenuo postupak radi prisilne naplate tražbine prema dužniku 8. ožujka 2022. Dužnik je vodio spor dulje od tri godine da bi sud utvrdio da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđenja osporene tražbine.

22. Nadalje, odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona/22 uveden je i novi institut u predstečajni postupak „zaključenje predstečajnoga postupka“ (članak 74.a SZ-a). Rješenje o zaključenju predstečajnoga postupka sud je dužan donijeti odmah nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Međutim, nije jasna svrha ni cilj samog zaključenja predstečajnoga postupka budući da se do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona/22 predstečajni postupak okončavao pravomoćnošću rješenja o potvrdi plana restrukturiranja (predstečajnoga sporazuma). Upravo u predstečajnom postupku nad tuženikom sud je zaključio predstečajni postupak rješenjem poslovni broj St-1329/22 od 20. prosinca 2023. koje je potvrđeno rješenjem drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-322/24-2 od 24. siječnja 2024. Međutim, Vrhovni sud Republike Hrvatske je ukinuo i prvostupanjsko i drugostupanjsko rješenjem odlukom poslovni broj Rev-516/25-2 od 10. lipnja 2025. te je predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

23. Sve navedeno upućuje na zaključak da mnoge odredbe Stečajnoga zakona koje se odnose na predstečajni postupak nisu jasne i dovode sudionike u postupku u zabludu u pogledu svojih prava i obveza u predstečajnom postupku. Radi toga, nije ni čudno da je tužitelj podnio prijedlog za nastavak postupka računajući rok od osam dana od donošenja rješenja o zaključenju predstečajnoga postupka, koje je doneseno 20. prosinca 2023. pa je tužitelj u roku od osam dana ili 27. prosinca 2023. podnio prijedlog za nastavak parnice, iako je rok trebao računati od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Važno je istaknuti da je u predstečajnom postupku nad tuženikom u potvrđenom planu restrukturiranja određeno dospijeće dužnikovih obveza od zaključenja predstečajnoga postupka, a ne od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Budući da predstečajni postupak još nije zaključen pitanje je jesu li uopće i nastupili učinci potvrđenog plana restrukturiranja.

24. Potrebno je navesti još jednu presudu ESLJP u predmetu *Pavlović protiv Hrvatske* (zahtjev broj 62744/19) u kojoj je također ESLJP smatrao da je pretjerani formalizam kad je sud odbacio prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku zbog toga što vjerovnik uz prijavu nije priložio isprave kojima dokazuje postojanje tražbine

i njezinu visinu, iako odredba članka 36. stavka 1. točke 4. SZ-a jasno propisuje da je vjerovnik u prijavi tražbine dužan navesti i dokaz za postojanje tražbine, a u stavku 2. istog članka jasno je navedeno da je vjerovnik dužan u prijepisu priložiti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje. Prema tome, i u ovom slučaju pored jasne odredbe Stečajnoga zakona ESLJP dao je prednost pravu na pristup sudu ispred postupovnih formalnosti.

25. Imajući u vidu sve navedeno drugostupanjski sud mijenja svoje dosadašnje pravno shvaćanje i smatra u konkretnom slučaju da pravo na pristup sudu treba imati prednost pred postupovnim odredbama. Postupovna pravila trebaju služiti ciljevima pravne sigurnosti ali ne smiju predstavljati prepreku za odlučivanje o osnovanosti zahtjeva. Odbacivanjem tužbe iz razloga što tužitelj nije predložio nastavak postupka do 11. prosinca 2023., odnosno u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja iako je prijedlog za nastavak postupka podnio u roku od osam dana od dana rješenja o zaključenju predstečajnog postupka, sud je tužitelju uskratio pravo na pristup sudu, čime je povrijedio odredbu članka 6. Konvencije.

26. Zbog svih navedenih razloga valjalo je uvažiti tužiteljevu žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak u skladu s odredbom članka 380. točke 3. ZPP-a.

27. Sud će u ponovnom postupku parnicu nastaviti i nakon provedenog postupka i izvođenja dokaza donijeti zakonitu i pravilnu odluku o tužbenom zahtjevu.

Zagreb, 17. studenoga 2025.

Sudac

Željko Šimić